

## **МЕЙІРЖАН ӘЛІБЕКОВ ПЕН НҰРГҰЛ ОҚАШОВАНЫҢ АЙТЫСЫ**

### **МЕЙІРЖАН:**

Ассалаумағалейкум, Қызылжарым!  
Жоқ сенің ұлыңменен қызыңда мін.  
Бисмилла деп ал енді сөз бастайын,  
Бір Алла болғаннан соң сиынғаным.  
Біз бүгін Мағжан туған елге келдік,  
Ел жұрт деп аямаған шыбын жанын.  
Сәбит пен Ғабиттердей ғұламалар,  
Қызылжар сен туғансың мұның бәрін.  
Барлығын айтатындай уақытым жоқ,

Білемін сан мықтының туылғанын.  
Қызылжар жас кезімнен таныс маған,  
Өзіңе арнайтұғын жырым мәлім.  
Петропавл егерде десе біреу,  
Кетеді көтеріліп қызу қаным.  
Армысыңдар, ата мен әжелерім,  
Ұмытпайтын салтпенен ырымдарын.  
Армысыңдар, болашақ жас жігіттер,  
Сабақтас болшақтың ұғымдары.  
Армысың, қаракөз қарындастар,  
Самал желге тербелген бұрымдары.  
Қызылжар, мен де сенің бір ұлыңмын,  
Айыбым өзге жерде туылғаным.  
Алып келдім Астананың ақ сәлемін,  
Қанеки естілсе екен шуылдарың.  
Мерейім асса екен деп Қызылжарда,  
Көрейін деп отырмын бұйырғанын.

Сарыарқа ен жайлаған құтты жерсің,  
Жайлаған бұл өлкені ұтқыр елсің.  
Ағайын бір қол соғып қойыңыздар,  
Бүгіңгі мерейтойы құтты болсын!  
Және айтыс жасаған адамдарға,  
Ұрған шапалақтарың жұпты болсын.  
Наурыз той құтты боп, ақ мол болып,  
Желіні сиырыңның сүтті болсын.  
Мерекесі болған соң бар қазақтың,  
Берекесі артсыншы түп-түгел шын.  
Қызылжардың атауын беретіндей,  
Биліктегі көкелер мықты болсын.  
Тілектері қабыл боп мұсылманның,  
Жүректері жастардың түкті болсын.  
Қазағымның қасқа маңдай барлық ұлы,  
Мағжан Жұмабавтай рухты болсын.

Болмасын ақындардың жыры мұңды,  
Көрмесін елім менің түңілуді.  
Біз енді сұлу жаққа бұрылайық,  
Үйренгем сұлуларға үңілуді.  
Армысың, Нұргүл деген ақын қызым,  
Халыққа танытарсың бүгін үлгі.  
Көктем келіп Қызылжарға сен де кепсің,  
Іздеген жандар құсап білімінді.  
Екеміз көктемдегі қос қарылғаш,  
Қабылданғандар қызың мен бір ұлыңды.

Қарылғаш, уайымдама, ертең өзім,  
Сап беремін ұяңменен тұғырыңды.  
Сен олайша мысқылдап қарамағын,  
Жұлып алар жан құсап жұлынымды.  
Мен саған адал көзбен бір қарайын,  
Қыз енді қаларм аекен құбылуды.  
Көкшетаудан алып келген қош иісің,  
Шіркін, жарып барады мұрынымды.  
Шіркін, сенің сәукелең боп кетсем ғой,  
Күнде сипап жататын бұрымыңды.  
Үгітіп сахнада бор секілді,  
Жылытып жіберейін сұлуымды.  
Кешегі сал-серілер әдеттері,  
Жастарға болып отыр бүгін үлгі.  
Түсемін сал-серінің тоқпағына,  
Ішемін қымыз қылып қылығыңды.

### **НҰРГҮЛ:**

Мейіржан сөзін арнады,  
Қалаймын одан мүдіріп.  
Шашыңды иіскеймін дедің бе,  
Қалмасын мұрының бұзылып.  
Отырғаныңа мың алғыс,  
Қасиетімді ұғынып.  
Келе сала құс дедің,  
Маған қарап бұрылып.  
Күйлі шыққан бұқадай,  
Сілекейің шұбырып.  
Айтысамын деп Нұргүлмен,  
Айтыстан кетпе түңіліп.

Нұргүлдің жасыратын сыры болмас,  
Ақынның айтпайтұғын шыны болмас.  
Халық пен ақын деген егіз ұғым,  
Бір-біріне айтылмас мұңы болмас.  
Ау, халқым, шапалақты соғындар – деп,  
Жігітім сұрап алды сыры қонбас.  
Сен неге шапалақты сұрап алдың,  
Сұрап алған сыйлықтың құны болмас.  
Бисмилла, көрер сенім текті ел еді,  
Халқым менің жаныма от береді.  
Армысың, мен айтысқа келіп қалдым,  
Өнегем өздеріңмен өскен еді.  
Жасымнан Мағжан жырын сүйіп оқып,  
Көңілдің маржан жырын кестеледі.

Қызылжар құт дарыған қыдыр мекен,  
Өу бастан өнегесі өскен еді.  
Алланың көзі дұрыс болса егер,  
Ұлыстың ұлы күні құт келеді.  
Қалың елім құдыретіңе табынамын,  
Қағбаға бас ұрғандай Меккедегі.  
Қызығыңмен бөлісуге қызың келсе,  
Қызылжарым өзегімнен теппе мені.

Алдыңда ағын су боп арқырадым,  
Алмастың жүзіндей боп жарқырадым.  
Ұмайдың тәрбиесін бойға жиып,  
Тұмардың жебесі боп тартыламын.  
Жаратқан қанатымды талдырмашы,  
Тобыңда сұңқар болып шарық ұрамын.  
Қос жанарым мөлдіреп мен де келдім,  
Асқақ әнім болсыншы жан шуағым.  
Жанашыр жұртым барда өздеріңдей,  
Қалайша жат қолында жаншыламын.  
Армысың, Мейіржандай ақын жігіт,  
Тамшы жырың сенің де тасы жаның.  
Дос көңілмен досым деп сен отырсаң,  
Оныңа айта алмаймын қарсы шағым.  
Артық сөйлеп шамыма тиіп кетсең,  
Қара сөзбен мен сені қамшылармын.

Білемін, Мейіржандай серің барын,  
Өлеңменен танытқан өмір нәрін.  
Мен сені домалақ деп айтсам егер,  
Білемін жауап берер жерің барын.  
Арықтың қабырғасын санашы деп,  
Шыққан ғой бұрын сенің көңіл дәнің.  
Домалап жарысқаннан мен жеңем деп,  
Мен оның білемін ғой бәрін-бәрін.  
Мен егер бочка менен точка десе,  
Сен табасың Мейіржан оның дәнін.  
Айнұрға айтқаныңды қайталасаң,  
Білмеймін не болады менің халім.  
Домалақ ананың құрсағынан,  
Домалап түсіп қалған Мейіржаным.

### **МЕЙІРЖАН:**

Ағайын ағып жатқан жайық па екен,  
Ақындар сонда жүзген қайық па екен.  
Шапалақ сұрап алдың деп айтасың,

Сахнадан орынымды ойып кетем.  
Ол Шымкенттің қайсыпас баласымын,  
Құшағымды халыққа жайып кетем.  
Ұлы жүздің баласы ем айтыстағы,  
Жаубынды қазір ақ қойып кетем.  
Дулаттың баласына шеттен келген,  
Арғындар қолын соқса айып па екен?

Додаға бұл Нұргүл қыз жарады ма,  
Сынайсың көкені де, ағаны да.  
Бұзылып қалмасын деп айтасың ау,  
Және менің қарайсың танауыма.  
Танауымның қадірін түсінерең,  
Танауым тақалғанда тамағыңа.

Айттың ба, жұрт алдында хабарлама,  
Өлең болып кетті ғой танау жаңа.  
Домалақ екенімді айта кеттің,  
Ойынды білдіргендей маған дара.  
Көп ақындар тиіседі домалақ деп,  
Мен жауапты табамын оған жаңа.  
Мен сенің асыңды жеп тойынғам жоқ,  
Сондықтан тиісіп отыр мағанда да.  
Домалақ деп айтар болса айтушы тек,  
Үйдегі асыраған анам ғана.

Құлатар сұлуларды жанарым дөп,  
Айтамын саған құрық саламын деп.  
Келіп ем Қызылжарға бір күн бұрын,  
Бұл қала жөнінде хабарым көп.  
Өзіңді Қызылжарда қыдыртайын,  
Бұл қызға көрсетейін дара құрмет.  
Бірақ сені көп жерге апармаймын,  
Қорқамын қарыз болып қалама деп.  
Ең бастысы қорқамын Нұргүл ақын,  
Иманымды әлсіретіп аламын деп.  
Парк-сити дегенге апарар ем,  
Бес уақыт оқитын намазым көп.  
«Рахмет» сауда үйіне апарар ем,  
Қалтамда бірақ артық қағазым жоқ.  
Бірақ сені апарам бірақ жерге,  
Оған да айтатұғын талабым көп.  
Қалтаға да қарасам, көңілге де,  
Колхозниға апарам амалым жоқ.

## **НҮРГҮЛ:**

Ойбай-ау иіскеймін дейді ме,  
Сөйлеме сөзін баланың.  
Бір түрлі маған қарайсың,  
Жәутеңдеп алып жанарың.  
Қатты-қатты сөйлеме,  
Сіңілісіне Сараның.  
Қыдыртамын дейді және бұл,  
Қалтаңызға қарағын.  
Тойғанын білмес тоқтыдай,  
Тарпаңдай берме, қарағым.

Мейіржан сөзіңізге еліктірдің,  
Мен саған ниетіммен сеніп тұрмын.  
Қыдыртамын дедің ғой жаңа ғана,  
Осылай сөзін айттың берікті ұлдың.  
Қыдыртуға қолым да тимейд дедің,  
Айнып қалдың, несіне желіктірдің.  
Бес уақыт намаз деп сылтау айтып,  
Жалғандық сөздеріңді серік қылдың.  
Намаз оқитынын жасырмайтын,  
Мұсылманды бірінші көріп тұрмын.

Домалақ деп айтып ем жаңа ғана,  
Жауап берген сөзіңе торып қалдық.  
Анам айтсын ол сөзді дедің жаңа,  
Бұл сөзді бұрын-соңды шолып қалдық.  
Шортандыда осылай айтып едім,  
Мейіржанның жауабынан қорықпалық.  
Көкшетауда осылай айтып едім,  
Жауырыннан сөзіңді жонып барып.  
Әрбір сенің айтқан жауабыңды,  
Қосылып айтатындай болып қалдық.

Мейіржан сенің жырларың,  
Жалғасар ма екен ғасырға.  
Жырларың сенің ұқсайды,  
Найзағай менен асылға.  
Тұлғаңыз анау нар биік,  
Кешегі Мәлік батыр ма?  
Қыдыртамын дейді бұл,  
Сөзіңді бұлай асырма.  
Онсызда басым ауырып тұр,  
Бекерге сөйлеп Мейіржан,  
Басымды менің қатырма.

### **МЕЙІРЖАН:**

Ел-жұртқа жырдың құсын ұшырғанмын,  
Ағайын байқап отыр тұсымды әр мың.  
Жаттаған сөздеріңді айтпа дейсің,  
Сахнада сурып сап тұщынған кім?  
Мен саған сурып сап жауап бергем,  
Өйткені әр айтыста ысылғанмын.  
Намазды сылтауратпа деп айтасың,  
Ол дағы сөзі емес қой қысылғанның.  
Қарағым ешқашан да ұмытпағын,  
Намаз деген қорғаны мұсылманның.

Осылай бастап кеттің кімді ілгері,  
Сахнада томпақ қылдың мені.  
Әйтеуір сахнаға шыққан кезде,  
Домалақ деп арналар жырдың көбі.  
Дағдарыстың көзінде олай айтпа,  
Ал енді бастайыншы жырды ілгері.  
Шарықтап тұрған кезде нан бағасы,  
Арықтап кетемін-ау бір күндері.

Мына қыз сахнада теңесті шын,  
Сен өзі сағымбысың, елеспісің.  
Шортандыны айтасың сахнада,  
Ізімнен қуып жүрген емеспісің.  
Көкшетауды айтасың сахнада,  
Бұл жерде келтіресің елесті шын,  
Ізімнен мына менің аңдып жүрген,  
Сен өзі КНБ-шник емеспісің.

Ағайын, бізді көріп еріп тұрсын,  
Дейсің бе сахнада неғып тұрсың.  
Осымен уақытта таяп қалды,  
Ақындар елді біраз желіктірсін.  
Жаппар Ием жаратқан өзі қолдап,  
Финалда сіздерменен жолықтырсын.  
Осыменен тұрайық орындықтан,  
Уақытта келіп қалды көріп тұрсың.  
Нұргүл-ау, екеуміздің жетпеген жерімізді,  
Қазылар отыз баллмен толықтырсын.

### **НҰРГҮЛ:**

Томпағым менің, томпағым,  
Өзіңді топта мақтаймын.  
Әр сөзіммен әлі де,

Дей алмаймын жасқаймын.  
Ренжітіп алам да,  
Артынан өзім қақсаймын.  
Бұртиған түрін қараңдар,  
Бұртитып бұлай жатпаймын.  
Томпағым менің, томпағым,  
Өзіңнен артық таппаймын.

Сахнаға біздерге,  
Шығу деген ұлы сын.  
Мейіржан-ау ортада,  
Сөзімнің айтсам дұрысын.  
Танытпашы сен маған,  
Көңіліңнің қуысын.  
КНБ-шник дедің бе,  
Мынауың маған ұлы сын,  
Сахнадан кеткен соң,  
Өзіңмен болсын жұмысым.

**МЕЙІРЖАН:**

Біздерге арнайтуғын жырың бар-ау,  
Сырт жақта айтатұғын сырың бар-ау.  
Томпағым деп отырсың еркелетіп,  
Шамасы көніп қалған түрің бар-ау.



## **АМАНЖОЛ ЗАҒЫПАР МЕН НҰРГҰЛ ОҚАШОВАНЫҢ АЙТЫСЫ**

### **АМАНЖОЛ:**

Алдыңа шығып жатыр қаншама ұлдар,  
Дей алмаймын сіздерді шаршадыңдар.  
Соңғы жұп боп алдыңа шыға келдік,  
Оңды жұп деп жұпарына тамсаныңдар.  
Махаббатпен келініңді ертіп келдім,  
Айқайлап қуанғаннан сан соғыңдар.  
Шапалағың шашу болып шашылсыншы,  
Шапағатпен келінді қарсы алыңдар.

Ағайын аққу ару жырдың гүлі,  
Құдай-ау жел тимеген кімнің гүлі.  
Қызылжар аққайыңның бұтағына,  
Келіп қонды Қызылорда бір бұлбұлы.  
Көкшетау деп аталған қырдың гүлі,  
Қорқыт қобыз сөйлеткен сырдың гүл.  
Жеті жылдай армандап жүруші едім,  
Жеті нұрдай таралды күннің нұры.  
Найза кірпік қызы екен аймаңдайлы,

Деміңнен жігіт түгіл шай қайнайды.  
Аманжол келінді әкелді деп,  
Ағайын қуанғаннан айғайлады.  
Келін өзі ауылға келіп тұрса,  
Ұлдарың осы жолы жай қалмайды.

Алла деп атқа мініп шабатын күн,  
Айтыстың бақ жұлдызын жағатын күн.  
Абылайлап айтысқа келген кезде,  
А, құдайлап тайпалап жүретін күн.  
Томағам сыпырылды топқа түсіп,  
Қиядан қызыл түлкі ілетін күн.  
Сақпен ғұнның ұрпағы болғаннан соң,  
Сауытқа жебе тілді жыр бекіндім.  
Барымызды ақтарып қалайықшы,  
Қарасөзді таспалап тілетін күн.  
Ассалаумағалейкум, ақсақалдар,  
Бәрекелді деп айтып, күлетін күн.  
Ақ жаулықты әжелер аманбысың,  
Текті жырға құлағын түретін күн.  
Жалын жұтқан жігіттер аманбысың,  
Орындықта өмірді сүретін күн.  
Қиылған аруларым армысыңдар,  
Жиылған осы айтысқа міндеті мың.  
Қызылжар, Есіл аққан еліміздің,  
Сұлулығын сезіндім суретіңнің.  
Әр қазақпен амандасып жатырмын мен,  
Бар қазақтың қадірін білетін күн.

Желтоқсанның желінде,  
Қазағымның жерінде.  
Алматының төрінде,  
Ұл-қыздарың ұран сал,  
Жаңғырықты көгінде.  
Қайсар бабам ұрпағы,  
Тайсалмаған шебінде.  
Қазақтықты сақтаған,  
Азаттықты аңсаған.  
Жасыңменнен кәрің де.  
Бөлтірігі арланның,  
Қайта келді-ау өмірге.  
Семсер сүйіп, серіт беріп,  
Ұлтым үшін кектеніп.  
Ие болған сенімге,  
Рухыңмен ойнаған,

Ауыздығын шайнаған,  
Тоталитарлық тор қоғам,  
Намысыңды қорлаған.  
Қарапайым халықты,  
Темір торға тоғытты.  
Қайрат пенен Ерболдар,  
Мұзда алау боп жанғандар.  
Жігер беріп сезімге,  
Сәбира мен Ләззат,  
Шегіпті ғой шын азап.  
Құлдық ұрып әмірге,  
Тайсалмаған қазағым,  
Содырлардың шебінде.

Желдіртіп біраз жерге жетіппін ғой,  
Отты жырды жүрекке бекіттім ғой.  
Отан анам болғасын көп сөйледім,  
Шекараның шебін бұзіп өтіппін ғой.  
Желтоқсанның жел жырын айтамын деп,  
Нұргүлді мен ұмытып кетіппін ғой.

#### **НҰРГҮЛ:**

Жолығады деп кім маған,  
Ойланып едім түнімен.  
Екеуміз бірге шықтық қой,  
Соңғы түйенің жүгімен.  
Ұмытып кеттім дейсің бе,  
Есің ауған ғой шынымен.  
Жібереің мен жалғап,  
Бабалардың жырымен.  
Мақтауымды асырдың,  
Мұныға қалай бөгелем.  
Тамағыңыз қырылдап,  
Дауысыңыз сырылдап.  
Шегіріткедей шырылдап,  
Мазамды алып кеттің ғой,  
Сол құлағымның түбінен.

Бисмилла сөзді бастадым,  
Қағидасымен ғұрыптың.  
Қызылжар елі аман ба,  
Тумасындай тұнықтың.  
Анасы болды арда елім,  
Сәкен серідей ұлықтың.  
Ахметжандай ұл тапқан,

Біртуары ұлықтың,  
Тұғыр тұтып жырыңды,  
Айтысыңа бүгінгі,  
Желдей есіп мен келдім,  
Тұлпарын мініп үміттің.  
Береке тапқан жырынан,  
Көкке қарап ұлыған.  
Айтысқа келген армысың,  
Ұрпақтары көк түріктің.

Сіңлісі болып Сараның,  
Айтыста талай терледім.  
Тыңдаған жұрттытаң қылып,  
Томирис болып өрлермін.  
Қарсы келгенге Тұмардың,  
Жебесі болып төнгенмін.  
Сендей талай жігіттің,  
Әуселесін бергенмін.  
Шолпысындай боп Тоғжанның,  
Жолымды Алла оңғарғын.  
Әйгерімнің әні боп,  
Алдыңда талай тербелдім.  
Бозторғайдай шырылдап,  
Жұртым үшін сенделдім.  
Намысымды Алла құлатпай,  
Тас үстіндегі лақтай,  
Сіздерге елім сенгенмін.  
Иітіп кетем жырыма,  
Құшағыңды аш қызыңа,  
Балапандай алдыңа,  
Ұямнан ұшып мен келдім.

Мен былтыр келген кездері,  
Аманжол айтқан наз маған.  
Жұмабек, Жарқын ұлдарың,  
Көңіл білдірген аздаған.  
Қызылорданың қызы едім,  
Әдеп ибадан озбаған.  
Алдыма келді бойдақтар,  
Жүрек қылдарын қозғаған.  
Сүйемін деп сол жандар,  
Сөздерінен танбаған.  
Қыз көрмегендей Қызылжар,  
Қырылып қала жаздаған.

Найза кірпік деп алып,  
Сөздерін отыр сездіріп.  
Көктемдей жайнап отырсам,  
Танытпағайсыз күз қылық.  
Келіндерің дейд іғой,  
Көңілімді бұл мұз қылып.  
Келіспеймін мен ешқашан,  
Жалынсаңдарда жүз жігіт.  
Артық кетсең Аманжол,  
Аламын майдай шыжғырып.  
Қызылжарда Аманжол,  
Қалған-ау, сірә қыз құрып.

### **АМАНЖОЛ:**

Нұргүл-ау, қайдағыны ойлайсың да,  
Ондайыңды қыз қылық қоймайсың ба.  
Мен ұмытпаймын ел алдында,  
Арасында қырындап қоймайсың ба.

Жаныма жайғастың ғой жаққан шамдай,  
Сені көріп жүрегім от болғандай.  
Қызылорда қызғалдағы, ағайындар,  
Қызылжар айдынына кеп қонғандай.  
Нұргүлжан қызысың ғой сен ананың,  
Қабағыңды ашық қыл қатты ойланбай.  
Жарқынның сақинасын зорға тақтың,  
Бұл қызың жұлдызына сақ болғандай.  
Содан кейін сен маған жолықтың ғой,  
Сөз сөйлейін қылышқа сап болғандай.  
Жеті жылда жігітпен айтысып ем,  
Бүгін міне сәрсенбіде сәт болғандай.  
Содан бері білесің бойдақ жүрмін,  
Жаратқан жалғыз күнде жақ болғандай.  
Қызылжар саған ұнап қалған екен,  
Келе бердің бірдемең қап қойғандай.  
Махаббаттың шахматын ойнайыншы,  
Жүрегіңе өлеңмен мат қойғандай.  
Ара-тұра тесіліп қарайсың ғой,  
Алдыңдағы кесені ап қойғандай.  
Сені бүгін мына маған жұптапты ғой,  
Айтқан серті арудың дат болғандай.  
Қызылорда түлкісін түсіреміз,  
Қызылжарда құрулы қақпан бардай.

Бұл Нұргүл аққу әнін өрлетеді,  
Қонбаймын деп қояды көлге тағы.  
Аталар мен апалар бата берет,  
Кенетінің белгілі сенде тегі.  
Айтыстаң соң Нұргүлді алып қашам,  
Айтып қойған жөн шығар елге тегі.  
Әлібек досым беташар айтады ғой,  
Құрмет те әніменен тербетеді.  
Аманжолдың адал жары бола қалсаң,  
Ұл туса ақын ұл боп ержетеді.  
Қос ақыннан жас ақын туа қалса,  
Қызылжарды әнімен тербетеді.  
Жүрегің тас емес қой Нұргүл жаным,  
Арасында күле салсаң нең кетеді?

Түсіп рас жатырмын батыл сынға,  
Дайындықсыз түспеу керек ақын сынға.  
Сырқаттанып тұрсам да шыбыт келер,  
Нұргүлжан, сен бақылап отырсың ба?  
Мен бүгін шоқ боламын, от боламын,  
Өзіңдей арулармен мақтанамын.  
Асықпа біраздан соң айтыс бітер,  
Көкшетауға жібермей ап қаламын.

### **НҰРГҮЛ:**

Алып қаламын деп Аманжол,  
Сөздерін қалай бұлдайды.  
Жеті жылда жанбады деп,  
Төндірме басқа құр қайғы.  
Жеті жыл айтыспадым деп,  
Шымшылай берме шымбайды.  
Жеті жыл қыз көрмеген Аманжол,  
Ақтарып кетем бұл жайды.  
Жеті жылда сынбаса,  
Жеті минутта сынбайды.

Азаттық ұлы байлығым,  
Алтыннан қымбат бағасы.  
Азаттық деген бабалар,  
Тарихыма бір қарашы.  
Қанша рет қанға бойалды,  
Халқымның дархан даласы.  
Он алтыда ұлтымның,  
Қарсылық қылған шарасы.  
Махембет пен Исатай,

Жүректерінің жарасы.  
Отыз сегізде ұлтымның,  
Зиялыларын жұртымның,  
Діншіл менен ұлтшыл деп,  
Жазықсыз жапқан жаласы.  
Сексен алтының бораны,  
Алматының алаңы.  
Ләззат пенен Ерболдың,  
Қарсылық қылған шарасы.  
Тұғырлы тәуелсіздікке,  
Алып келгенде жол осы.  
Алла тәубе ал бүгін,  
Азаттық шашты таң нұрын.  
Тіл қатып тұр ғой алдыңда,  
Тәуелсіз елдің баласы.

Өзілдесіп отырмыз,  
Ақын болып біз жүргесін.  
Қарсыласымсың жай ғана,  
Емес ең менің күндесім.  
Келін қылам деп Аманжол,  
Алып қаламын деп үндесін.  
Жар қыламын деп Аманжол,  
Кетіп қалмасын шын десің.  
Жігітім отыр бұз залда,  
Айтыс болад деп кіргесін.  
Ізіме еріп жүреді,  
Өзіңдей бойдақ жігіттің,  
Қырындайтынын білгесін.  
Айтпақшы ол полиция,  
Артық сөйлеп Нұргүлге,  
Айналайын Аманжол,  
Паналап жүрме байқағын,  
Көкшетаудың түрмесін.  
Сөз айтамын бұл күнде,  
Қатты айтып қойып Нұргүлге,  
Жердегі екі аяғын,  
Аспаннан келіп жүрмесін,

## **АМАНЖОЛ:**

Нұргүлім тамаша ғып жыр құрады,  
Бұтақтан естілгендей бұлбұл әні.  
Жігітің көп ішінде көрінбейді,  
Біреулер көзін қысып шыңғырады.  
Жеті жыл мен дайындалып жүрген едім,  
Қақпанын енді Аманжол шын құрады.  
Жеті минут Нұргүлжан көп емес пе,  
Аманжол жеті секундта сындырады.

Нұргүл-ау, ол жігітің жарамайды,  
Бағаламай отыр ма қарағайды.  
Махаббатың, пәктіктің белгісі ғой,  
Оған енді шатастырма арам ойды.  
Талай қазақ жаным-ау, біле білсең,  
Түрме түгіл қапасақа қамаламайды.

Ау, Нұргүл, көздегенім сен ғанасың,  
Текпілеп сахнаны шамданасың.  
Жылы сөз айтқандарды жолатпасаң,  
Түбінде сен жігіттерге зарығасың.  
Одан да аққуы бол бір отаудың,  
Сонда ғана көбейіп ел боласың.  
Шал ақынға барғанда қыз сұрағам,  
Ішіндегі көздегенім сен ғанасың.  
Көкшетауға артыңнан барған едім,  
Өкіндім ғой жұптап маған салмағасын.  
Үшінші рет жолықтым бір өзіңмен,  
Жаратқан Жаппар ием қолдағасын.  
Айбынды сөз сөйлейік ел алдында,  
Айласына Аманжолдың алданасың.  
Айбыны махаббаттың жалыны ғой,  
Шыдамай сахнада за рқағасың.  
Ағайын, қазір Нұргүл сынып қалад,  
Той жасауға Дәстен аға қамданасың.  
Жеті жыл деп мен сертті берген едім,  
Тауып берді Жаратқан арба басын.  
Енді бүгін үйленемін өзіңменен,  
Тоса-тоса тағатым қалмағасын.  
Нұргүл-ау, қызық екен қылықтарың,  
Ұмытпа мойыныңда құрық барын.  
Жігітің мықты болса шығып келсін,  
Бірге-бір бар екенін ұмытпағын.



Ол өзі Аманжолды біліп отыр,  
Заңын қарап бұл жайды ұғып отыр.  
Сондықтан бұл жігітке сене берме,  
Шыға алмай ел ішінде бұғып отыр.

**НҰРГҮЛ:**

Кешегі Сара апамның,  
Әуеніменен жырлаймын.  
Алып қаламын деп болмайды,  
Болмайын сенің құр қайғың.  
Жеті жылдай айтысқан,  
Көп екен сенің мұң-қайғың.  
Жеті секунд дейді ғой,  
Бұлақтай болып ақсаң да,  
Түспеймін сендік қақпанға.  
Жетпіс жыл зарлап жатсаңда,  
Сынбаймын болды, сынбаймын.

Ағайын осы айтыста кетпесе екен,  
Той бүлдіріп кетпесін мақтаған қыз